

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

S. Philippus Nerivs 26. Maii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62968)

Dudum nōsti amantissimum Jesum, & necdum cum
amas?

2. Statim atque mundum novit, fugit, contem-
psit, flocci fecit, mallem, inquiens in mediis sup-
pliciis esse, quā in mundo. Utinam Christianis
oculis aspiceres dignitates, divitias & voluptates,
hujus mundi. Ah! nihili penderes, quod tanti sit
animalibus hominibus. Cœlum intuere, Cœlum spe-
ra, Cœlum ama, ibi sit cor tuum, ubi verus thesau-
rus. Memento, Deum tibi terrena bona dedisse,
non ut ea adorares, sed, ut despiceres, ipsique con-
secrares. *Terram calcare didici, non adorare, non enim
mibi fas, unquam rebus inanimatis credere, spes anima
mea!* Clem. Alex.

3. Ex assiduitate orationis manabant omnes ejus
virtutes. Hinc purus in Deum amor, hinc odium
in cœtera quæquē. Præclarè de Deo sentire non po-
test, qui ferè nunquam cogitat de Deo, & rarò ad-
modum colloquitur. Ama orationem, quæ cœlesti-
um amor accenditur, & extinguitur cupiditas ter-
renorum. Hæc familiaria tibi sint hujus Sanctæ
verba: *Non mori, sed pati.*

S. PHILIPPUS NERIVS

26. Maii.

*Exemplum esto fidelium in verbo in
conversati-*

*conversazione, in charitate, in fide,
in castitate.* ad Tim. cap. 4.

Magnus esse debuit PHILIPPUS, magnæ
Congregationis Patrum Oratorii Dux
& Author futurus. Natus Florentiæ, amoena
patriæ deseruit, ut Romæ pietatem coleret:
assiduus in sacris, pernoctabat in cœlestium
contemplatione, templa obibat pedes, sæpe
triduo sine omni cibo jejunos, & tum ar-
dens maximè, cum ad aram faceret, ubi non
rarò in aëra levabatur: cor ejus amplitudini
cœlestium gaudiorum angustius, extensis
amplius costis, divinitus dilatatum est. Obla-
tas infulas rejecit sæpius, ad omnia mundi
illustria cœcus, sed eò in divinis oculatior,
vidit arcana pectorum, odore distinguebat ab
impuris castos, spectabiles habuit cum glo-
ria ad cœlum tendentes animas, sed & in S.
Ignatii Lojolæ radiante vultu Sanctum San-
ctus agnovit. Beatiss: Virginem & Custo-
dem genium aspectabiles habuit, futura præ-
vidit, absentibus præsens succurrit, ægris
medicum se præbuit, & vivus mortuum susci-
tavit. Donec & ipse non amplius moriturus:
peracta LXXX. annorū laboriosæ vitæ perio-
do, sacris eadem die operatus, sui fati diu ante

Vates, mediâ nocte migravit ad Dominum,
Gregorio XV. Sanctis assertus
Anno M. DC. XXII,

Nov. Brev.

M E D I T A T I O
In virtutes S. Philippi Neri.

1. **M**irum quantum S. Philippus Deum amavit. Annos natus 23. libris valedixit, ut orationi penitus traderet sese. Rem divinam faciens lacrymas tenere non poterat, erumpebantque continuò ex ejus corde incendia divini amoris. Ex quibus intelligere posses, te Deum amare? An ex frequenti cum eo colloquio? An ex attentione & fervore, quo vacas piis exercitiis? Amantissime Jesu! tantâ cum voluptate loquimur cum amicis; unde tam citò nos tædet alloqui tui? O Deus amabilissime (ajebat S. Philippus) qui amorem tui præcepisti, cur unum duntaxat, tam exiguum cor nobis dedisti?

2. Durissima erat ejus vivendi ratio: jejunabat singulis penè diebus. Integrum diem labori, noctem orationi tribuebat. Patienter feras tuæ vocationis labores & mala omnia, quæ vitare nequaquam potes. Adhæc macera corpus tuum, sed in abscondito, ne, si lauderis ab hominibus, aliam fortè non sis accepturus mercedem.

3. Fervorem actionis cum contemplationis tranquillitate sapienter sociarat. **Erat conjunctissimus**

Deo:

Deo: aderat proximo quoquo modo laboranti & familiaribus colloquiis, & appositis concionibus peccatores ad frugem revocabat. Ut quid nihil agis: Dei causa? quia profecto Deum non amas. Nunquam est Dei amor otiosus; operatur enim magna si est: si vero operari renuit, amor non est. Gregor.

S. RESTITUTA.

27. Maii.

Si fortis armatus custodit atrium suum & Luc. ii. cad.

ROMÆ nata RESTITUTA, denata Soræ, nobiles natales nobilissimâ morte illustravit. Nubilis domi tamen Clausa egit, & formam, quam passim Juventus nobilis deperibat, velut ignem custodijt, non iam Vestæ sed Christi Virgo. Hujus illa unius thalamum suspirabat & aliter etiam Nuptæ nomen fugiebat. Interea invidit DEO Sponsam suam, ut solet, Orcus, adfuitque minas spirans & ignes. At Restituta nuper jam boni Angeli aspectu exhilarata risit rivalem deformem & tam formidandum monstrum in fugam puella egit. Secundum hæc Christo authore ædihus paternis excessit.